

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 111. Petri Aldobrandini Cardinalis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67344)

Sæc. XVII. Prælatos Romana decorabat Purpura,
 A. C. 1621. ex his primus erat Antonius Junior Cae-
 tanus patria Romanus Henrici Cardi-
 nalis Nepos, ex Capuano Episcopo
 Cardinalis Presbyter tit. S. Pudentia-
 næ. II. Franciscus Sacratu, Pres-
 byter Cardinalis tit. S. Matthæi in Me-
 rulana. III. Franciscus Boncompa-
 gnus, Cardinalis Diaconus tit. Sancti
 Angeli in Foro Piscium, demum vero
 S. Eustachii. IV. Hyppolitus Aldo-
 brandinus patria Romanus, Clemen-
 tis VIII. Pronepos, Cardinalis Diaco-
 nus Sanctæ Mariæ Novæ. Eodem an-
 no hic idem Pontifex in Palatio Quiri-
 nali die vigesima prima Julii duos alios
 Presbyteris Cardinalibus cooptavit,
 Lucium Sanseverinum, patria Neapo-
 litanum, & Marcum Antonium Goza-
 dinum natione Italum, Bonnoniæ
 ortum.

§. CXI.

Petri Aldobrandini Cardinalis obitus.

*Ciaccon. in
 vita Cle-
 mens VIII.
 Ughel. in
 Ital. Sacra
 Coccinus in
 Hist. Eccl.*

Novos Cardinales creandi necessita-
 tem imposuisse videtur funestus
 octo Purpuratorum decessus. Hos in-
 ter primus die decima Februarii seu
 ipsa, qua Gregorius XV. Pontifex fue-
 rat renuntiatus, die mortalitatem exiit
 Petrus Aldobrandinus. Hic Clemen-
 tis

tis VIII. ex Fratrem Nepos Romæ natus, Sæc. XVII.
 ibidemque tam in pietate quam literis A. C. 1621.
 enutritus expleto ætatis suæ anno vi-
 gesimo primo Cardinalis renunciatus
 est: Tam arduos pro Sede Apostolica
 labores alacri animo, & assidua soler-
 tia juvenis adhuc sustinuit, ut oneri
 succubisset, nisi ætatis cursu ac vigo-
 re velocior fuisset virtutum cursus, in-
 genii felicitas, consilii prudentia, re-
 rumque gerendarum solertia ac dexterita-
 tas. His dotibus instructus sine armis
 & sanguine Ferrariensem ditionem Ro-
 manæ Ecclesiæ restituit, bellique flam-
 mas inter Henricum IV. Franciæ Re-
 gem, & Carolum Emanuelem Sabau-
 diæ Ducem extinxit. Erat quoque
 beneficus in pauperes, quorum pedes
 Anni sacri tempore lavit, ac quondam
 ob Tyberis inundationem inopia pres-
 sis necessaria subsidia in cymba vectus
 haud vulgari pietate subministravit:
 præterea Ecclesiam Ravennatensem,
 cujus Archipræsul erat, censibus, &
 magnifico sacello auxit, Avenione Sa-
 cellum Aldobrandinum elegantius ex-
 ornavit, Romualdinis Eremitis vale-
 tudinarium, Theatinis Ravennæ Mo-
 nasterium, & Romanis Pharmacopæias
 pro pauperibus erexit. Diem perdi-
 disse arbitrabatur, qua suis Amicis nul-
 lum beneficium præstitisset, aut nul-
 lam

lam

Sæc. XVII. lam ex D. Thomæ summa lineam le-
A. C. 1621. giffet. Nec talis, tantusque Vir nævo
 caruit; carpitur enim tanquam vin-
 dictæ cupidus, supremi imperii avi-
 dus, sibique demandata auctoritate ab-
 usus, non tanquam Ecclesiastici & Tem-
 poranei, sed hæreditarii Principatus
 Minister supremus: cumque eidem om-
 nia largiter suppeditaret naturalis in-
 genii felicitas, literatorum, quos qui-
 dem colebat, consilia raro exquisivit,
 rarius quoque secutus est: nec super-
 biæ calumniam evasit; quippe etiam
 erga Cardinales elatior erat, præfer-
 tim suo patrocínio promotos: Mortuo
 Clemente VIII. sub Pauli V. Pontifica-
 tu in Aldobrandino ad imperia nato
 truncata erat dominandi facultas, non
 tamen voluntas, unde uti regno assue-
 tus nullumque ne minimum quidem
 contemptum ferendo par, Roma relicta
 Ravennam concessit, ibidem tamen a
 Provinciæ Præsidibus contumeliis la-
 cessitus, in Sabaudiam exulare coactus
 est, tandem Ravenam reversus: inde
 autem Paulo V. Pontifice vivis erepto
 concitatis equis, quatuor dierum iti-
 nere Romam venit, ubi absolutis co-
 mitiis sequenti nocte asthmate jam
 aliunde laborans, contracta ex itinere
 febri obiit, in Æde supra Minervam
 tumulatus.

§. CXII.